02/11/2026

Η Σύναξη της Παναγίας της Βασιλίσσης και η εορτή των Αγίων Αναργύρων στην Κρανέα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την Κυριακή 1 Νοεμβρίου 2026, επί τη ιερά Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου της επονομαζομένης «Βασιλίσσης» και τη μνήμη των Αγίων ενδόξων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου του συνοικισμού Αγίων Αναργύρων Κρανέας.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε λόγο πνευματικής οικοδομής προς τους πιστούς, με αφορμή το αποστολικό ανάγνωσμα

της ημέρας, από την Α΄ προς Κορινθίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου, το οποίο είναι γνωστό ως «Ύμνος της Αγάπης».

Στην αρχή του λόγου του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην ιδιαίτερη ευλογία της σύναξης των πιστών στον συνοικισμό των Αγίων Αναργύρων, ο οποίος φέρει το όνομα των Αγίων Κοσμά και Δαμιανού. Όπως σημείωσε, στον Ιερό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου φυλάσσονται ιερά λείψανα των Αγίων Αναργύρων, ενώ οι πιστοί προσέρχονται για να τα προσκυνήσουν και να καταθέσουν την αγάπη, τον σεβασμό και τις παρακλήσεις τους προς τους ενδόξους αυτούς θαυματουργούς Αγίους.

Ιδιαίτερα υπογράμμισε ότι ονομάστηκαν Ανάργυροι, επειδή προσέφεραν δωρεάν τις ιατρικές τους υπηρεσίες, χωρίς να λαμβάνουν αργύριο». Τόνισε ότι οι Άγιοι αξιοποίησαν τα χαρίσματα που τους δώρισε ο Θεός, την επιστημονική τους γνώση, την ιατρική τους κατάρτιση, την καλή τους καρδιά και την αγάπη τους προς τον συνάνθρωπο, έχοντας ως κέντρο της ζωής τους τον Ιησού Χριστό. Παράλληλα, αναφέρθηκε στην ιερά εικόνα της Παναγίας της Βασιλίσσης, της οποίας τη Σύναξη τιμά η Εκκλησία μας κατά την ημέρα αυτή.

Στη συνέχεια, ανέλυσε τρία βασικά σημεία του αποστολικού αναγνώσματος, υπογραμμίζοντας αρχικά την έννοια της Εκκλησίας ως Σώματος Χριστού. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο Απόστολος Παύλος, «Ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους». Επεσήμανε ότι η Εκκλησία δεν αποτελείται μόνο από τον Επίσκοπο, ούτε μόνο από τους Πρεσβυτέρους ή αποκλειστικά από τον λαό, αλλά από όλους μαζί, τον Επίσκοπο, τους κληρικούς και τον βαπτισμένο λαό του Θεού, οι οποίοι αποτελούν το ένα Σώμα του Χριστού και μετέχουν στα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Αυτή είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία, στην οποία κάθε άνθρωπος έχει τη δική του ξεχωριστή προσωπικότητα και θέση.

Ακολούθως, αναφέρθηκε στα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, επισημαίνοντας ότι

αυτά δεν αποτελούν προνόμιο μόνο των κληρικών, αλλά δίδονται σε όλους τους ανθρώπους που είναι βαπτισμένοι στο όνομα του Ιησού Χριστού. Ο Απόστολος Παύλος προτρέπει τους πιστούς να επιζητούν τα ανώτερα χαρίσματα, όπως το κήρυγμα, η ομιλία, η διδασκαλία, η λατρεία του Θεού, η τέλεση των Μυστηρίων και κάθε διακονία μέσα στο εκκλησιαστικό σώμα.

Στο σημείο αυτό, ο Μητροπολίτης αναφέρθηκε και στην καθιέρωση ενός νέου αναγνώστη, του Παναγιώτη Νταράλα, η οποία πραγματοποιήθηκε κατά την ακολουθία του Όρθρου. Όπως σημείωσε, ο Παναγιώτης διακονεί ψαλτικά στο Μητροπολιτικό Ναό, καθώς και σε άλλους ναούς της τοπικής Εκκλησίας, ενώ ψάλλει και στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Κρανέας μαζί με τον π. Κύριλλο. Τόνισε ότι κάθε πιστός καλείται να ενεργοποιεί τα χαρίσματα που έχει λάβει από τον Θεό και να τα προσφέρει στην Εκκλησία, ενώ η Εκκλησία αναγνωρίζει και καθιερώνει αυτή την προσφορά. Αναθέτοντάς του το χάρισμα του αναγνώστη, ο Σεβασμιώτατος αναγνώρισε την καλή του διάθεση να διακονεί την Εκκλησία και ευχήθηκε ο Θεός να τον αξιώνει να συνεχίσει αυτή την προσφορά του στη λατρεία Του.

Συνδέοντας τα παραπάνω με την εορτή των Αγίων Αναργύρων, υπογράμμισε ότι και εκείνοι αξιοποίησαν τα χαρίσματά τους με πίστη και αγάπη προς τον Χριστό, προσφέροντας τις γνώσεις και τις υπηρεσίες τους στους ανθρώπους. Γι’ αυτό και αναδείχθηκαν από τον Θεό σε μάρτυρες της πίστεως και αγιασμένα πρόσωπα, στα οποία προστρέχουν οι πιστοί ζητώντας τις πρεσβείες τους.

Το τρίτο σημείο στο οποίο στάθηκε ήταν η αγάπη, την οποία ο Απόστολος Παύλος παρουσιάζει ως το κορυφαίο χάρισμα. Όπως εξήγησε, όλα τα χαρίσματα που προσφέρει ο Θεός έχουν ως κοινό στόχο και παρονομαστή την αγάπη προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην υπομονή, την οποία χαρακτήρισε ως ενσάρκωση της αγάπης, υπενθυμίζοντας τον λόγο του Αποστόλου Παύλου ότι «η αγάπη πάντα υπομένει».

Ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς να καλλιεργούν το χάρισμα της υπομονής στην καθημερινότητά τους, καθώς, όπως παρατήρησε, οι άνθρωποι συχνά είναι ανυπόμονοι και επιθυμούν να πραγματοποιούνται όλα αμέσως, με τον τρόπο που εξυπηρετεί τη δική τους ικανοποίηση και ιδιοτέλεια. Αυτή, όμως, η στάση δεν συνάδει με την πνευματική ζωή και την εκκλησιαστική κοινωνία. Αντίθετα, η αληθινή υπομονή δεν πρέπει να είναι προσποιητή ή να αποβλέπει σε κάποιο αντάλλαγμα, αλλά να πηγάζει από την καρδιά, καθώς εκείνος που αγαπά πραγματικά υπομένει μέχρι τέλους.

Επεσήμανε ακόμη ότι η υπομονή δοκιμάζεται στις δυσκολίες, στον διωγμό, στην αμφισβήτηση, στην αποξένωση και στην απομάκρυνση από την αγάπη και την τρυφερότητα. Ωστόσο, εκείνος που επιμένει με αγάπη και υπομονή στον πνευματικό του αγώνα βρίσκει τη χαρά και οδηγείται στη σωτηρία, σύμφωνα και με τον λόγο του Κυρίου: «Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται». Αναφερόμενος στην ολοκλήρωση της αγάπης, σημείωσε ότι αυτή πραγματοποιείται όταν ο άνθρωπος παραθέτει ολόκληρη τη ζωή του στον Ιησού Χριστό. Η αγάπη προς τον Θεό, όμως, δεν περιορίζεται σε μία κατεύθυνση, αλλά επιστρέφει προς τους ανθρώπους, αφού ο Θεός ανταποδίδει πολλαπλάσια όσα Του προσφέρουμε με ειλικρινή καρδιά. Παράλληλα, η αγάπη περιλαμβάνει και την ορθή φροντίδα του εαυτού μας, όχι με εγωιστική διάθεση, αλλά με σκοπό να διατηρούμε την ύπαρξή μας ενωμένη με τον Θεό.

Ως παραδείγματα αυτής της ολοκληρωτικής προσφοράς ανέφερε την Υπεραγία Θεοτόκο, η οποία συνεργάστηκε με ταπείνωση και αρετή στο μυστήριο της σωτηρίας του ανθρώπου, καθώς και τους Αγίους Αναργύρους, οι οποίοι είχαν ως κέντρο της ζωής τους τον Θεό και προσέφεραν σε Εκείνον κάθε χάρισμα και κάθε

έργο τους.

Αντιπαρέβαλε αυτή τη στάση με την ανθρώπινη τάση να τοποθετούμε στο κέντρο της ζωής μας τον εαυτό μας, γεγονός που συχνά δημιουργεί δυσκολίες στις σχέσεις και στην καθημερινότητά μας.

Ολοκληρώνοντας τον λόγο του, προέτρεψε τους πιστούς να αγωνίζονται με υπομονή, έχοντας πάντοτε στραμμένο το βλέμμα στον Ιησού Χριστό, «Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν». Τόνισε ότι ο άνθρωπος που διαθέτει υπομονή εν αγάπη έχει χαρά στην καρδιά του, διότι γνωρίζει πώς να συμπεριφέρεται στους άλλους με τη ζώσα παρουσία του Θεού στη ζωή του.

Τέλος, αναφέρθηκε στην ανάγκη να σεβόμαστε την ελευθερία του άλλου, υπενθυμίζοντας τη γνωστή ρήση ότι «η ελευθερία μας σταματάει εκεί που αρχίζει η ελευθερία του άλλου». Κάλεσε τους πιστούς να μην γίνονται δυνάστες ούτε του εαυτού τους ούτε των συνανθρώπων τους, αλλά να επιζητούν τα ανώτερα χαρίσματα, με κορυφαία την αγάπη και ευχήθηκε σε όλους, με τις πρεσβείες της Παναγίας της Βασιλίσσης και των Αγίων ενδόξων, θαυματουργών και ιαματικών Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού, να αποκτήσουν και να εφαρμόσουν στη ζωή τους τα ουσιαστικά αυτά χαρίσματα.

ΙC
ΧC

ΙΣ
ΧΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΑΝΔΡΟΔΙΤΗ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΟΥΡΔΗ
ΤΑ ΤΕΚΝΑ - 2010
ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΚΟΣΜΑΣ
ΔΑΜΙΑΝΟΣ